

Nepodmíněný základní příjem – Trojský kuň globální elity?

 tadesco.org/nepodmieneny-zakladny-prijem-trojsky-kon-globalnej-elity

Anglická zkratka UBI (Universal Basic Income) se dostala do širokého povědomí v posledních desetiletích dvacátého století. Znamená univerzální základní příjem. Nebo také bezpodmínečný základní příjem.

Peníze za nic

Jedná se o pravidelné stejné platby všem občanům bez ohledu na jejich příjem, sociální postavení a věk. Nezáleží ani, zda osoba pracuje nebo ne.

Původ myšlenky sahá hluboko do dějin. „Dejte jim chléb a cirkusy a nikdy se nebudou bouřit,“ radil kdysi římským vládcům satirik a básník Juvenal. Pokud se jeho rady držely, většinou i spokojeně vládly.

Nepodmíněný příjem začal být populární v 70. a 80. letech dvacátého století. Zejména v Evropě. V roce 1986 vzniklo neformální mezinárodní sdružení. Má název Evropská síť základních příjmů. V současnosti už má i celosvětovou podobu.

V roce 2017 se k němu připojilo i Rusko. Vznikla národní pobočka. Na její stránce se uvádí: „Jasný zítřek je nezbytný! Každý člověk a společnost jako celek obdrží od státu každý měsíc stejné množství peněz bez jakýchkoli podmínek. Garantovaný příjem bude ústavním lidským právem na slušný život. Zaručí svobodu, nezávislost a příležitost pro rozvoj každého člověka a společnosti jako celku. Znamená svobodu projevu a náboženského vyznání. Konec nedostatku a strachu. Také hospodářské, tvůrčí, politické a další občanské svobody a práva. Je to příležitost diskutovat a nezávisle

určovat životní podmínky a ovlivnit rozhodování ve státě. Toto je demokracie! Čím dokonalejší a rozvinutější demokracie, tím více práv, svobod a příležitostí pro lidi. Tím více jistot pro každého“.

Stát podle ruských příznivců nepodmíněného příjmu představuje neustálou hrozbu potlačení lidské svobody. Občané by proto měli požadovat zaručený příjem pro každého člena společnosti. Ten má být prostředkem ochrany před státní tyraní a zárukou zachování lidské svobody.

Několik zemí již nepodmíněný příjem vyzkoušelo na malých vzorcích. Pokusy vyvolaly mnohé otázky. Někteří ho vnímali, že brzy přijdou o práci. Jiní zase, že jeho přijetím ztratí sociální dávky. Další, že se tím k něčemu vůči státu zavazují.

Nejbližší bylo Švýcarsko

V roce 2016 se tam konalo celonárodní referendum. Myšlenku podpořilo jen 23,1% občanů, 76,9% hlasovalo proti. Hlavním důvodem odmítnutí bylo, že při plném zavedení projektu by bylo třeba zdvojnásobit státní rozpočet. Tedy zvýšit daně.

Švýcaři navíc argumentovali, že „peníze za nic“ oslabí národní hospodářství a vytvoří nezdravou atmosféru ve společnosti. Obávali se, že lidé prostě přestanou pracovat.

Trojský kůň hlubokého státu?

Někteří odpůrci ve Švýcarsku označili takový příjem dokonce jako sabotáž ekonomiky a celé společnosti. A že má typické rysy spiknutí proti lidstvu. Důkazem má být také fakt, že nepodmíněný příjem „protlačuje“ koordinovaně ve stejnou dobu mnoho států najednou.

Stejně „načasování“ akcí většiny států se událo v letech 2020 až 2021. Tedy během vyhlášení „pandemie covid“. Následovaly restriktivní opatření, QR kódy a někde dokonce povinné očkování.

Obdobnou koordinaci dnes spatřovat v otázce digitálních měn centrálních bank. To vše je podle „zasvěcenců“ součástí projektu budování globálního elektronického koncentračního tábora.

Za a proti

V Austrálii v roce 2019 vyšla zajímavá kniha Univerzální základní příjem – pro a proti. Autorem je Anthony Summeroff. Podle něj „všechno, co lze připsat argumentem pro, se všemožně zavádí do myslí lidí prostřednictvím oficiálních médií. Všechno, co je proti, je naopak všemožně potlačováno“.

„Zpočátku může být zaručen příjem fajn. Ale po několika letech, kdy se ukáže, jak příliš drahý, vzniknou otázky, kde lze ušetřit. Aby ho nezrušili. Je například nepravděpodobné, že by někomu vadilo, že bude odebrán zločincem. Může to ale dojít i tak daleko, že o něj přijdete i za menší porušení. Řekněme házení odpadků na ulici. Pro někoho to bude zjevný začátek vládního programu sociálního inženýrství. Jiní jej bez odporu přijmu. Snížení nepodmíněného příjmu budou naopak považovat za nejvhodnější reakci na mnohé trestné činy,“ zamýšlí se Summeroff.

Univerzální pas a speciální účet

Summeroff varuje: „Přijde mi docela možné, že lidé budou muset jako podmínku mít povinný občanský průkaz vydaný vládou. Po určité době se od nich bude vyžadovat, aby se jím prokázaly při vstupu do vládních budov. Potom na letišti, později při nástupu do vlaku či autobusu. Později do restaurace. Následně na všech veřejných místech. Ti, kteří nehlasovali ve volbách, dostanou pokutu. A jak dnes stát zabavuje majetek podezřelým z trestných činů, v budoucnu může klidně učinit totéž z účtem politických odpůrců. Zastánců svobody a boje proti vládní tyranii se už v takovém stádiu zastane jen málokdo“.

Jeho tyranov

„Chudí, jejichž přežití závisí výlučně na dávkách, se brzy stanou velmi obezřetnými v tom, co říkají a dělají. Nepodmíněný příjem učiní ze státu správce az občanů poddaných. Prostřednictvím dávek a pokut se z nich stanou podřízení paraziti. Utopický sen se změní na tyranskou noční můru,“ uzavírá Summeroff.

Vše je otevřeno

K zemím s nízkou podporou takového příjmu patří kromě Švýcarska i Švédsko a Norsko. Ve většině evropských zemí byl v roce 2017 poměr příznivců a odpůrců přibližně poloviční. V Rusku podíl podporovatelů dosáhl překvapivě až 72%.

Zdroj: Fond strategické kultury.